

CHROSNAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut chr(o)śnie.

Sł stp brak, Cn; chrostnąć miotłą, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

Zaszeleścić: Gdy liść ná drzewie chrośnie/ mniema by ná niego/ Bog álbo nieprzyjaciel dopuścił co złego. *KołąkSzczęśl C2v.*

Formacje pochodne: chrościć.

MM